

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA Nr.

Dosar nr.

Ședința publică de la
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Judecător
Judecător
Grefier

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de reclamanta SC SA împotriva sentinței civile nr. din , pronunțată de Tribunalul secția de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.
Procedura legal îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data 25 aprilie când părțile au lipsit, încheierea de ședință din acea zi face parte integrantă din prezenta, iar instanța în vederea deliberării, în baza art. 260 alin.1 Cod procedură civilă a amânat pronunțarea pentru data de 2 mai 2012, 3 mai 2012, 10 mai 2012, apoi la data de 17 mai 2012.

CURTEA

Asupra recursului de față :

Constată că, prin sent. civ. nr. din , Tribunalul – secția de contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea formulată și completată de reclamanta SC SA în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, Direcția Regională Pentru Accize și Operațiuni Vamale și Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut că prin Decizia de regularizare a situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a unei taxe vamale de lei, a unei taxe pe valoare adăugată de lei, a unui comision vamal de 20 de lei și accesorii aferente acestor sume, cu titlu de majorări de întârziere și dobânzi compensatorii.

Împotriva procesului - verbal. de control și a deciziei de regularizare, reclamanta a formulat contestație administrativă, soluționată de pârâta DGFP prin Dec. Nr. în sensul respingerii.

Prima instanță a stabilit dacă măsurile dispuse de DRAOV și dacă soluția dată de pârâta DGFP prin Decizia nr. sunt sau nu corecte.

La data de , reclamanta a depus Declarația vamală nr. în vederea încheierii operațiunii suspensive de admitere temporară instituită cu declarația vamală nr. depusă la Direcția Regională Pentru Accize Și Operațiuni Vamale.

Deoarece operațiunea suspensivă de admitere temporară a fost inițiată în România în anul 2005, înainte de aderarea României la UE, această operațiune vamală se supune măsurilor tranzitorii în domeniul vamal prevăzute în Leg. 157/2005. Conform Anexei V nr. 4 din Actul de aderare, par. 16, "procedurile care reglementează admiterea temporară stabilite în articolele 84-90 și 137-144 din Reg. CEE nr. 2913/92 și în articolele 496-523 și 553-584 din Reg. CEE nr. 2454/93 se aplică noilor state membre cu respectarea următoarelor dispoziții

speciale: în cazul în care cuantumul datoriei vamale se determină pe baza naturii mărfurilor de import, a încadrării lor tarifare, a cantității, a valorii în vamă și a originii mărfurilor de import la data plasării lor sub acest regim vamal, iar declarația de plasare a mărfurilor sub acest regim vamal a fost acceptată înainte de data aderării, aceste elemente rezultă din legislația aplicabilă în noul stat membru interesat înainte de data aderării. În cazul în care încheierea dă naștere unei datorii vamale, pentru a păstra echitatea între titularii autorizațiilor stabiliți în actualele state membre și cei stabiliți în noile state membre, se plătesc dobânzi compensatorii la drepturile de import datorate în condițiile comunitare de la data aderării”.

Dispozițiile art. 519 din Reg. Nr. 2454/93 prevăd: (1) atunci când se contractează o datorie vamală pentru produse compensatoare sau mărfuri de import sub regim de perfecționare activă sau admitere temporară, dobânda compensatoare se calculează pe baza valorii drepturilor de import pentru intervalul de timp respectiv; (2) se aplică ratele trimestriale ale dobânzii de pe piața financiară publicate în anexa statistică a buletinului lunar al Băncii Centrale Europene; rata valabilă este cea care se aplică cu două luni înainte de luna în care se contractează datoria vamală și pentru statul membru unde a avut loc sau ar fi trebuit să aibă loc conform autorizației prima operațiune sau utilizare; (3) dobânda se aplică lunar, începând din prima zi a lunii după luna în care mărfurile de import pentru care se contractează o datorie vamală au fost plasate prima dată sub regimul vamal; intervalul se încheie în ultima zi a lunii în care este contractată datoria vamală.

Potrivit art. 164 din Leg. 141/2006, 121 din Reg. CE 2913/92, când ia naștere o datorie vamală pentru mărfurile de import, cuantumul unei astfel de datorii se stabilește pe baza elementelor de taxare corespunzătoare, acestor mărfuri în momentul acceptării declarației de plasare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară.

Elementele de taxare sunt definite de art. 1 al. 7 din HG 1114/2006, potrivit cărora elementele de taxare reprezintă nivelul taxei vamale prevăzute în tariful vamal, reguli de determinare a valorii în vamă, cursul de schimb utilizat și regulile de origine aplicabile”.

Rezultă din declarația vamală nr. [redacted] că la calcularea datoriei vamale a fost avut în vedere un curs în [redacted] lei pentru un euro (fila [redacted] pentru suma de [redacted] eur) în condițiile în care dintr-o altă declarație vamală din anul 2005 rezultă un alt curs, respectiv de [redacted] lei (fila [redacted], dosar). Din acest motiv și având în vedere dispozițiile legale citate anterior, pârâta DRAOV a procedat, în mod corect, la recalcularea taxei vamale și a accesoriilor, rezultând o diferență de [redacted] lei. În ciuda susținerilor reclamantei, acesteia îi aparține culpa cu privire la declarațiile făcute, în mod eronat, cu privire la cursul de schimb valutar a monedei euro.

Raportat considerentelor expuse, instanța de fond a constatat că atât actele emise de pârâta Direcția Regională Pentru Accize și Operațiuni Vamale cât și decizia emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov sunt corecte și legale iar acțiunea reclamantei este neîntemeiată, fiind respinsă.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurența reclamantă S.C. [redacted] S.A., criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie. Reclamanta arată că în mod eronat prima instanță a respins acțiunea sa și nu a anulat actele emise de organul fiscal deoarece ea nu și-a calculat singură declarațiile vamale, iar acestea au fost supuse controlului și aprobării Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale, care a dat acceptul de punere în circulație a mărfii importate. Neindicarea clară a încălcării normei care atrage recalcularea acestei datorii vamale atrage nulitatea p.v. de control. Nu se poate imputa reclamantei că ar fi ascuns, voit sau nu, vreo informație de natură să conducă la calculul greșit al declarației vamale, astfel încât să se ajungă la modificarea deciziei prin care s-a aprobat cuantumul taxelor achitate, cu atât mai mult cu cât nu au intervenit situații noi, care să impună o asemenea modificare, conform art. 9 din Regulamentul nr. 2913/92, respectiv art. 4 pct. 9 și art. 36 al. 3 din Legea nr. 86/2006. În privința deciziei de regularizare și a obligației fiscale principale constând în ”taxă vamală”, calculată pentru perioada 12.07.2005 – 22.08.2007, reclamanta nu a înțeles care este motivul suplimentării bazei impozabile, câtă vreme nu rezultă cu certitudine care este norma legală națională sau comunitară a cărei încălcare atrage lărgirea bazei impozabile pentru taxele vamale. Chiar dacă, potrivit Legii nr. 157/2005, Anexa V, pct. 4 al. 16, faptul că ”în cazul în care încheierea dă naștere unei datorii vamale, pentru a

păstra echitatea între titularii autorizațiilor stabiliți în actualele state membre și cei stabiliți în noile state membre, se plătesc dobânzi compensatorii la drepturile de import datorate în condițiile legislației comunitare de la data aderării”, reclamanta apreciază că dobânzile compensatorii care ar putea fi stabilite nu s-ar putea datora decât pentru perioada 01.01.2007 – 22.08.2007, căci aderarea României la UE nu s-a produs mai devreme de această dată. De asemenea, reclamanta arată că nu a avut nici un moment cunoștință sau măcar posibilitatea de a cunoaște faptul calculului eronat al declarației vamale ori că s-au aplicat sau nu s-au aplicat dobânzi compensatorii.

Analizând actele și lucrările dosarului, sentința civilă recurată raportat la motivele de recurs invocate, Curtea constată că recursul declarat de reclamantă este fondat pentru următoarele considerente:

Ca stare de fapt, la data de _____, reclamanta a depus declarația vamală nr. _____ în vederea încheierii operațiunii suspensive de admitere temporară instituită cu declarația vamală nr. _____ depusă la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale.

Prin decizia de regularizare a situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. _____ pârâta a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a unei taxe vamale suplimentare de _____ lei, a unei taxe pe valoare adăugată de _____ lei, a unui comision vamal de _____ de lei și accesorii aferente acestor sume, cu titlu de majorări de întârziere și dobânzi compensatorii.

În ce privește obligația fiscală principală, curtea de apel constată că prima instanță a apreciat corect, prin sentința atacată, că se impunea recalcularea taxelor vamale, având în vedere dispozițiile legale aplicabile. Obligațiile vamale aferente declarațiilor vamale depuse de reclamantă au fost calculate eronat de pârâtă, ceea ce a condus la diferențe în minus ale taxelor vamale, dobânzilor compensatorii și a TVA aferentă, diferențe pe care autoritatea vamală are datoria de a le recupera conform art. 100 alin. 6 din Legea nr. 85/2006. Raportat la momentul la care ia naștere datoria vamală, pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale a procedat, în mod corect, la recalcularea taxei vamale în funcție de cursul de schimb de la data acceptării declarației de plasare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară, potrivit art. 164 din Legea nr. 141/2006, 121 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 și art. 1 al. 7 din H.G. nr. 1114/2006. Temeiul de drept a fost indicat în decizia de regularizare contestată.

De precizat că susținerile reclamantei privind art. 519 din Regulamentul CEE nr. 2454/1993, invocat de pârâtă, sunt reale: acest articol se află, într-adevăr, în cap. 2 al Regulamentului intitulat „Antrepozitul vamal”, la secțiunea 4 privind funcționarea antrepozitelor vamale și regimul de antrepozit vamal, subsecțiunea 1 „Evidența operativă” și are următorul conținut: „în cazul în care evidențele păstrate de către persoana interesată în scopuri comerciale sau fiscale conțin toate datele necesare controlului, ținând seama de tipul de antrepozit și de procedurile de plasare și de încheiere aplicabile, iar aceste date pot fi folosite în scopul controlului, autoritățile vamale aprobă aceste evidențe drept evidențe operative ale stocurilor menționate la articolul 105 din cod”, iar nu conținutul invocat de pârât, fiind obligația acestuia de a indica corect toate temeiurile legale avute în vedere la emiterea actelor.

În ce privește obligațiile fiscale accesorii, curtea de apel constată însă că, raportat la dispozițiile legale aplicabile, reclamanta nu datorează majorări de întârziere, iar dobânzile compensatorii doar pentru o anumită perioadă.

Cu privire la majorările de întârziere, potrivit art. 119 alin. 1 Codul de procedură fiscală (în vigoare la data emiterii deciziei contestate), invocat de pârâte, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

În speță, reclamantul și-a achitat obligațiile la termen, după depunerea declarațiilor vamale și potrivit deciziei inițiale a organului vamal. Faptul că pârâta a constatat ulterior că a efectuat eronat calculul taxelor, față de adresa internă nr. _____ și a emis o nouă decizie de regularizare a situației nu îndreptățește organul vamal să calculeze și să oblige

reclamanta să plătească și majorări de întârziere la suma (mărită) nou stabilită, pârâta fiind cea care avea sarcina calculării corecte a taxelor vamale.

Textul de lege antementionat are în vedere ipoteza în care debitorul nu a achitat la termenul de scadență obligațiile de plată, majorările de întârziere fiind o sancțiune pentru neîndeplinirea culpabilă a obligațiilor sale fiscale. Aceste dispoziții legale nu sunt aplicabile în speță reclamantei care a depus la timp declarațiile vamale. Datoria vamală a luat naștere în momentul acceptării declarației vamale, iar reclamanta și-a achitat obligațiile la data respectivă, în cuantumul care i s-a adus la cunoștință. Potrivit deciziei de regularizare, majorările de întârziere au fost calculate retroactiv, începând cu 23 august 2007, ceea ce nu este corect deoarece reclamanta nu datorează majorări de întârziere, nefiind în culpă.

În ce privește dobânzile compensatorii, pârâta a invocat constant, prin decizia dată în soluționarea contestației reclamantei (ce face și obiectul prezentei cauze) și prin întâmpinare, că acestea au fost calculate din data de 1 ianuarie 2007, pe o perioadă de 8 luni (filele 14, 22 dosar tribunal).

Analizând atât procesul verbal de control nr. ..., cât și decizia de regularizare nr. ... emise de pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov (filele ... dosar tribunal), curtea de apel constată însă că aceste dobânzi compensatorii au fost calculate începând cu data de 12 iulie 2005 și până la și până la data de 22 august 2007, susținerile pârâtelor fiind eronate.

Deoarece operațiunea suspensivă de admitere temporară a fost inițiată în România în anul 2005, înainte de aderarea României la Uniunea Europeană, această operațiune vamală se supunea măsurilor tranzitorii în domeniul vamal prevăzute în Legea nr. 157/2005. Anexa V nr. 4 paragraful 16 prevede că procedurile care reglementează admiterea temporară ... se aplică noilor state membre cu respectarea următoarelor dispoziții speciale: în cazul în care cuantumul datoriei vamale se determină pe baza naturii mărfurilor de import, a încadrării lor tarifare, a cantității, a valorii în vamă și a originii mărfurilor de import la data plasării lor sub acest regim vamal, iar declarația de plasare a mărfurilor sub acest regim vamal a fost acceptată înainte de data aderării, aceste elemente rezultă din legislația aplicabilă în noul stat membru interesat înainte de data aderării. În cazul în care încheierea dă naștere unei datorii vamale, pentru a păstra echitatea între titularii autorizațiilor stabiliți în actualele state membre și cei stabiliți în noile state membre, *se plătesc dobânzi compensatorii la drepturile de import datorate în condițiile comunitare de la data aderării*".

Prin urmare, organul vamal trebuia să calculeze dobânzile compensatorii de la data aderării, respectiv 1 ianuarie 2007 și până la data de 22 august 2007, când s-a depus declarația vamală în vederea încheierii operațiunii suspensive de admitere temporară.

Raportat la considerentele expuse, curtea de apel constată că acțiunea reclamantei este întemeiată doar sub aspectele arătate mai sus, urmând a fi admisă în parte.

Pentru aceste motive, în baza art. 312 alin. 1, 2 Cod procedură civilă raportat la art. 304 pct. 9, art. 304¹ Cod procedură civilă, curtea urmează a admite recursul declarat de recurenta reclamantă S.C. Prescon Brașov S.A. și a modifica în tot sentința atacată în sensul că va admite în parte acțiunea formulată de reclamanta S.C. Prescon Brașov S.A. în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale și Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili. În consecință, va dispune anularea deciziei nr. ... emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, precum și anularea în parte a deciziei nr. ... și a procesului-verbal nr. ... emise de pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov și va înlătura dispoziția privind obligarea reclamantei la plata majorărilor de întârziere. Va modifica dispoziția privind dobânzile compensatorii în sensul că acestea se vor calcula începând cu data de 1 ianuarie 2007 și până la data de 22 august 2007. Va respinge celelalte pretenții ale reclamantei ca nefondate.

În ce privește cheltuielile de judecată, văzând prevederile art. 274 alin. 1 Cod procedură civilă,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

Admite recursul declarat de recurenta reclamantă S.C. _____ S.A. împotriva sent. civ. nr. _____ pronunțată de Tribunalul Brașov, pe care o modifică în tot în sensul că:

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta S.C. _____ S.A. în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale și Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili și în consecință:

Dispune anularea deciziei nr. _____ emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, precum și anularea în parte a deciziei nr. _____ și a procesului-verbal nr. _____ emise de pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov.

Înlătură dispoziția privind obligarea reclamantei la plata majorărilor de întârziere.

Modifică dispoziția privind dobânzile compensatorii în sensul că acestea se vor calcula începând cu data de 1 ianuarie 2007 și până la data de 22 august 2007.

Respinge celelalte pretenții ale reclamantei.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 17 mai 2012.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier

Dec 1431/2010.